

היגיע הזמן לשמוע ולהאזין. שנה חדשה "ד"ף חדש". אנחנו עדים להתדרדרות יסודות החברה. רק מדברים, אפס שומעים. לכן, ממש רגעים ספורים לפני יום הכיפורים משה רבינו מציע לנו להאזין ולשמוע ביחד עם השמיים והארץ מזה הולך להיות. הכל גלוי וידוע. רש"י מצייין לנו בתחילת וזאת הברכה בביאור ויהי בישורון מלך, בהתאסף ראשי עם, יחד באגודה אחת ושלוש ביניהם, הוא מלכם. ולא כשיש מחלוקת ביניהם. זה לא סוד עוד כמה אין בינינו שלום. זה גם לא סוד שיצר הרע של המחלוקת רוקד בינינו דורי דורות. אבל, כעת, כאשר מחנה עוקרי הדת, שונאי התורה ולומדיה, הולכים בדרכי המרגלים, ומכפישים את עם ישראל ותורת ישראל אצל הגויים, היגיע הזמן שאנחנו, לומדי התורה ושומרי מצוותיה נאזין ונשמע מה הקב"ה רוצה. הוא רוצה שנכבד איש את רעהו. שנחיה בשלום איש עם רעהו. קהילה עם קהילה. חסידים, ליטאים ועדות המזרח. כל שומרי תורה ומצוות להשיל את הפוליטיקה המטופשת. לזרוק את קטנות המוחין. להפסיק אם ה"אכלו לי שתו לי". משה רבינו אומר, החיבור שלנו זה "יעקב חבל נחלתו", מחבל העשויה שלושה גדילים, מגולגלים יחד. אחדות. יש לנו להפנים את רצון הבורא, ובעצם את הרצון שלנו, הרי סיום תפילת העמידה היא ברכת שים שלום, שהיא שכנה לסיום ברכת כהנים "וישם לך שלום", ובימים אלו אנחנו מוסיפים עוד בקשה מעבר לשים שלום, ברכינו אבינו כולנו באחד, אנחנו מוסיפים שהקב"ה יכתוב ויחתום אותנו לחיים טובים ולשלום. אנחנו מאמינים בני מאמינים שהקב"ה מוכן ומזומן לכתוב אותנו שם. יש בעיה קטנה, אנחנו רחוקים מלהתנהג בדרכי שלום. בהפטרה נאמר במפורש ישרים דרכי השי"ת, רוצה לדעת מה הם דרכיו, עיין בפרק הראשון בספר תומר דבורה. צדיקים ילכו בם, אנשים שרוצים להתקרב באמת ובתמים להקב"ה. הם יתנהגו כמוהו, ידעו לזוטר, להעביר ולא להרחר ריב. זה הזמן לרצות לדבוק בדרכי הצדיקים. לקיים לדבקה בו כדי שנראה את יום "לי נקם ושילם", היום שהקב"ה ישכיר חיציו מדם האויבים, ואז יקים את העצור והעזוב שיקום להושיע את עם ישראל. אז ישוב להרכיב אותנו על במתי ארץ ויסובב אותנו בהוד שכינתו ואז יבונן אותנו בפנימיות התורה באום שלא יישאר אפילו יהודי אחד שלא יהיה דבוק בבורא בהר מרום הרים בבית שלם.

האזינו השמים, שאני מתרה בהם בישראל ותהיו אתם עדים בדבר שכך אמרתי להם שאתם תהיו עדים וכן ותשמע הארץ ולמה העיד בהם שמים וארץ אמר משה אני בשר ודם למחר אני מת אם יאמרו ישראל לא קבלנו עלינו הברית מי צא ומכחיס לפיכך העיד בהם שמים וארץ עדים שהם קיימים לעולם ועוד שם יזכו יבואו העדים ויתנו שכרם הגפן תתן פריה והארץ תתן יבולה והשמים יתנו טלם ואם יתחייבו תהיה בהם יד העדים תחלה ועלך את השמים ולא יהיה מטר והאלמה לא תתן את יבולה ואח"כ ואצדתם מהרה על ידי העובדי

כוכבים. הנה יסוד הדברים ההאזנה וההקשבה. השמים והארץ יאזנו את הדברים ששמעו וידעו מתי יש להעניש ומתי יש לתת שכר. וביותר נלמד ממה שרש"י כבר האיר לנו בפרשת נצבים וז"ל "ד"א העידותי ככס היום את השמים וגו' א"ל הקב"ה לישראל הסתכלו בשמים שבראתי לשמש אתכם שמו את מדתם שמו לא עלה גלגל חמה מן המזרח והאיר לכל העולם כענין שנאמר וזרח השמש וזרח השמש הסתכלו בדרך שבראתי לשמש אתכם שמו שנתה מדתה שמו זרעתם אותה ולא למחה או שמו זרעתם חטים והעלתה שעורים ומה אלו שנעשו לא לשכר ולא להפסד אם זוכין אין מקבלין שכר ואם חוטאים אין מקבלין פורענות לא שמו את מדתם שמו שאתם זכיתם תקבלו שכר ואם חטאתם תקבלו פורענות על אחת כמה וכמה". הנה, מוטל עלינו ללמוד את השירה הזאת באופן שנלמד ממדת השמים ואת הארץ, ניתן להשיג מידה זו רק אם נקנה את מדת ההקשבה וההאזנה, להקשיב לזעקת הזולת, לאזן את הדברים ולפעול בהתאם. אזי, נזכה שגם לנו, הדברים יהיו מאוזנים.

הצור תמים פעלו, אע"פ שהוא חזק כשמציא פורענות על עוברי ראונו לא בשטף הוא מציא כי אם בדין כי תמים פעלו: אל אמונה, לשלם ללדיקים לדיקתם לעוה"ב ואע"פ שמאחר את הגמולס סופו לאמן את דבריו: ואין עול, אף לרשעים משלם שכר לדיקתם בעוה"ז: צדיק וישר הוא, הכל מלדיקים עליהם את דינו וכך ראוי וישר להם לדיק מפי הכריות וישר הוא וראוי להלדיקו. הנה, בעולמינו, הבשרי והצמא דם, איננו מתחשבים במצוות והלכת בדרכיו, איננו מפנימים את הנאמר בספר תומר דבורה להעביר על מידתינו. ברגע שיש לנו חשבון עם מאן דהו, והחלטנו ששומה עלינו לסגור, נשתמש בכל האמצעים העומדים לפנינו אפילו אם הם לא ברשותינו. לא כן הדבר בעולמו של הקב"ה. כל עוד שיש תקווה של עשיית תשובה על ידי מי שעבר על אחד ממצוות התורה ואפילו במזיד, לא יחפוץ במות המת. שואלים, הלא היה צריך לומר יחפוץ במות החי, מהו במות המת. אלא, מדובר במי שיש לו גזר דין מות, רשעים בחייהם קרויים מתים. ואף על פי כן הקב"ה ממתין ומצפה וחפץ בהצדקו. גם, כאשר כלו כל הקיצין, אין הקב"ה בא עליו כפי יכולתו, אלא כפי יכולת הרשע לקבל. גם זאת, בטרם הפורענות יאכל שכרו כדי מעשיו הטובים. השאלה המקשה תמיד באמונה ובטחון של צדיק ורע לו, היא היא התשובה של שירה זו, לכן נצטוונו לשימה בפייהם, שנאמן בעל מלאכתך לשלם לך שכר פעולתך. ברגע שמפנימים אמונה זו ממילא ידעו שאין עול. הוי אומר, המאזין המקשיב המביט ומבין, איך שהכל בעולמו של הקב"ה ישר ולולי חשבונות הרבים שאנו מבקשים, מזמן היינו נגאלים.

כי שם ה' אקרא. כאשר אנחנו מתאחדים בבתי כנסיות ובבתי המדרשות ויחד אומרים אמן יהא שמי'ה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. אזי אנחנו נותנים גדולה וכוח להקב"ה לשבת על כסא רחמים וחותם את בנו בכורו ישראל בספר חיים טובים, ספר פליחה ומחילה וספר גאולה וישועה.